

<p style="text-align: justify;">Gledam ovu na u zajedni?ku sliku i suze mi niz lice idu. Za to ka em zajedni?ku? Ka em iz razloga to sam zalijepila tvoju sliku sa svojom i maminom, mi nemamo onu pravu zajedni?ku sliku. Nije bio vakat tada, nego kad si preselio u svoj novi dom prekriven zelenim busenjem, kad si mi sa svojim jaranima osigurao miranivot, doao je vakat slikanja. Imam dosta slika iz djetinjstva, ali fali mi ba ta jedna, s tobom.</p> <p style="text-align: justify;">U sje?anju se vrti nekoliko slika i tvoj glas. Voljela bih te slike i glas povu?i u stvarnost da su tu non-stop, da nikad ne izblijede, da ih ne zaboravim.</p> <p style="text-align: justify;">Zna, oduvijek sam voljela tr?karati kod majke preko brda jer tuda ste me ti i mama vodili za ruke i podizali u vis. Sje?am se kako su nam lica bila nasmijana i sretna. Odavno ve? ne idem brdom, mo da je staza i zarasla. Ne mogu podnijeti tu teinu u grudima kada pro?em stazom sama, ili samo s mamom, a nekada smo skupa nas troje njome ili. Nisu osje?aji isti. Sad je bol.
 Sje?am se na eg razgovora dok sam te pratila prema starom drvetu ahleta. Pitala sam te kud ide. Zapjevui si neku pjesmicu, sje?am se da je tekst iao ovako Kuda ide, babo, sa pu?kom u ruci, evo idem, sine, gori Bosna, napali je vuci. A potom me stavio na svoja ramena i nastavio pjevu?iti ?uva?u te, ujko moja, od minobaca?a.</p> <p style="text-align: justify;">Taj dan sam ispratila svog vojnika. Ispratila sam te nasmijanog, a do?ekala pospanog, s crnom ta?kom na ?elu. Progurala sam se kroz narod do tebe. Strah me bilo da se ne prehladi, nekako mi ono zeleno platno sa zlatnim slovima to si bio pokriven njime izgledalo plaho tanko. Povukla sam mamu za dimije i pitala: to babo spava vani? Ona me uzela u naru?je i zajecala.</p> <p style="text-align: justify;">Ni ta shvatala nisam. Kako i da shvati dijete sa 2,5 godine za to mu babo spava vani ili za to mama pla?e ako babo spava. Mo da joj ao to spava vani, ili to nije dobro pokriven, ili to se isprljao, a nije htjela da ga probudi umivaju?i mu tu crnu ta?ku sa ?ela. Kako da shvati za to je toliki narod doao da gleda babu tako usnulog, jo na to sve pla?u?i. Ne shvata dijete ni za to ga boli tu u malim dje?ijim grudima dok ma e s prozora gledaju?i kako babu narod na rukama nosi onako usnulog.</p> <p style="text-align: justify;">Nisam shvatala ni ta ni kad je mama rekla da vi e ne?e do?i ku?i, ali da ?emo te mi posje?ivati u tvojoj novoj ku?i. Nisam ni shvatila za to se sakriva ispod zemlje i zelenog busenja kad mi do?emo kod tebe. Nisam shvatala.
 Nisam shvatala ni prvi dan kole za to moje drugare i drugarice u kolu dovode mame i babe a mene samo mama, govorila sam joj da ti ka e da iza?e ispod zemlje, da do?e i ti u kolu. Nisam shvatala ni to za to sva djeca tr?e u zagrljaj o?evima i mamama, a ja samo mami, niti za to mojim drugaricama iz sela babe cijepaju drva, a meni mama, za to njima babe daju pare za sendi?, a meni mama, za to djeca iz kom iluka ive, jedu i s mamom i babom, a ja samo s mamom. Mnogo je tih ZA TO?!</p> <p style="text-align: justify;">Sada shvatam sve. Shvatam i za to si, babo, spavao, i za to sam me je boljelo u grudima dok su te odvodili usnulog od ku?e, i za to me je mama vodila u kolu, i za to su mi se djeca smijala kad me dje?ak udario pa je mama umjesto tebe do la na razgovor kod u?iteljice, i za to je cijepala drva, i za to mi je davala pare, i za to smo ivjele same, i za to me zove milion puta na dan samo da se uvjeri da sam dobro ako smo razdvojene, i za to pla?e na praznike, na

neke doga?aje kad bi i ti, babo, trebao biti tu, i za?to no?as 7.7. nije spavala, i za?to pla?e kad napravim neki pokret koji podsje?a na tebe, i za?to pla?e na tu?im svadbama kad gleda kako otac grli k?erku jer zna da mene ti, babo, nikada vi?e na ovom hladnom dunjaluku ne?e? zagrliti. Sad sve shvatam.

Sad shvatam da mi je cijelo vrijeme mama poku?avala upotpuniti prazninu koju si, babo, ostavio za sobom. Njen trud je ogroman, ali uvijek ?e boljeti to prazno mjesto pored nje.

Danas je punih 18 godina, babo, kako te vidjela nisam, osjetila tvoj miris, sna?an zagrljaj. Imam tih par slika, i tvoj glas u sje?anju, to mi ?ivot zna?i. Nanizao se ?erdan od osamnaest te?kih, prete?kih godina, babo. Osamnaest.

Babuka, moj prijatelj je imao samo mjesec dana kada je ostao bez svog babe. Njemu je mnogo te?e, on ga nije ni upoznao, nema uspomenu na vrijeme provedeno s njim, nije mu pri?ao, pjevu?io, igrao se s njime, mislim jeste, ali on je bio beba, ne sje?a se. I on ima o?eve slike da spaja kao i ja, da pravi sretnu porodicu. On ne ?ivi sam s mamom, Uzvi?eni Gospodar mu je podario i brata i tri sestre. Jednu sestru, cvijet iz Svoje ba?e Uzvi?eni je ubrao da Mu krasi, aBd, D?ennetske dvore. Mnogo sam ih zavoljela, postali su dio mene, kao da smo porodica. Nadam se da vas je Uzvi?eni Gospodar, tebe, njihovog babu Osmana i seku Lejlu, po?astio zajedni?kim dru?enjem u D?ennetu, kao nas na dunjaluku.

Te?ko mi sve ovo pada, babo, boli me, ali jo? vi?e me boli kad gledam i ?ujem da mnoga djeca iz na?e mile Bosne jo? nisu do?ekala svoje o?eve, niti znaju gdje je njihov novi dom prekriven zelenim busenjem, ne mogu ih ni posjetiti. Neka djeca ?ak ni sama nisu pre?ivjela grozni rat. Mnogo me boli, babuka moj. Mnogo nas je ?to dijelimo istu ili sli?nu sudbinu. Mnogo. I samo mi razumijemo jedni druge i znamo kako do?ekujemo nove zore.

Ostah te Ćeljna, babuka moj, ostah, ali snagu mi ulijeva nada da ?emo se ponovo sastati u D?ennetu, skupa sa tvojim drugovima, ?ehidima, sa svim nevinim insanima ?iji su se ?ivoti ugasili zbog ne?ije zlobe. Dobro je pisac rekao da je u ljudima sve kameno, a u kamenu ni?ta ljudsko.

Tvoja Amra

07.07.1995. - 07.07.2013.

I ne recite za one koji su na Allahovu putu poginuli: "Mrtvi su!" Ne, oni su ?ivi, ali vi to ne znate!" (El Bekare, 154.)